

ARREST VAN HET HOF (EERSTE KAMER)
VAN 13 JULI 1972 ¹

G. Bernardi
tegen Europees Parlement

Zaak 90-71

Samenvatting

1. *Ambtenaren — Beroep tot nietigverklaring — Opkomen van verzoeker tegen zijn eigen handelen — Niet-ontvankelijkheid*
(*Statuut van de ambtenaren, artikel 91*)
2. *Ambtenaren — Bevordering — Motivering ten aanzien van de nietgekozen kandidaten — Ontbreken van verplichting*
(*Statuut van de ambtenaren, artikel 45*)

1. Een partij kan voor het Hof geen onregelmatigheden aanvoeren, die het gevolg kunnen zijn geweest van zijn eigen gedrag.
2. Het tot aanstelling bevoegde gezag is niet gehouden bevorderingsbesluiten te motiveren ten aanzien van de niet-bevorderde kandidaten.

In de zaak 90-71

G. BERNARDI, adjunct-vertaler bij het Europese Parlement, wonende te Luxemburg-Howald, 5, rue Eugène Welter, ten deze vertegenwoordigd door I. D'Avanzo, advocaat te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij V. Biel, 71, rue des Glacis,

verzoeker,

tegen

EUROPEES PARLEMENT, vertegenwoordigd door zijn secretaris-generaal H. R. Nord, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Bonn voornoemd, 22, Côte d'Eich,

verweerder,

betreffende nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van het Europese Parlement van 7 september 1971, bekendgemaakt op 8 oktober 1971 en

1 — Procestaal: Frans.

houdende bevordering van mevrouw A. M. Dell'Omodarme tot de loopbaan van vertaler in de rang LA 6,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer),

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, Kamerpresident, A. M. Donner (rapporteur) en R. Monaco, Rechters,

Advocaat-generaal: K. Roemer

Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten en van het procesverloop

Overwegende dat de aan het geding ten grondslag liggende feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:

Op 7 juli 1971 publiceerde de administratie van het Europese Parlement een kennisgeving van vacature nr. 542 voor een opgevallen post van vertaler bij de Italiaanse sectie van de vertaaldienst. De sluitingsdatum voor het indienen van sollicitaties was gesteld op 20 juli 1971.

Hierop kwamen twee sollicitaties binnen, en wel van mevrouw Dell'Omodarme op 14 juli en van de heer Bernardi op 19 juli.

De voorzitter van het Parlement besloot, op rapport van de secretaris-generaal, op 7 september 1971 tot benoeming van mevrouw Dell'Omodarme. Dit besluit heeft van 8 tot 22 oktober 1971 aangehangen.

Op 8 november 1971 stelde Bernardi het onderhavige beroep in tot vernietiging van het besluit van 7 september 1971 van de voorzitter van het Europese Parlement houdende bevordering van mevrouw Dell'Omodarme.

De schriftelijke procedure heeft een normaal verloop gehad. Het Hof (Eerste Kamer) heeft, op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan. Partijen zijn ter terechtzitting van 17 mei 1972 in hun pleidooien gehoord.

De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 28 juni 1972 conclusie genomen.

II — Conclusies van partijen

Overwegende dat *verzoeker* concludeert dat het den Hove behage:

— het onderhavige beroep naar de vorm ontvankelijk te verklaren en te verstaan dat het tijdig is ingesteld;

- ten principale, het beroep ontvanke-lijk te verklaren op grond van verzoekers gerechtvaardigd belang te dier zake;
- het beroep gegrond te verklaren en mitsdien het besluit van de voorzitter van het Europese Parlement van 7 september 1971 houdende bevordering van mevrouw Dell'Omodarme nietig te verklaren;
- bijgevolg te verstaan dat de op 7 juli 1971 gepubliceerde kennisgeving van vacature nog steeds van kracht is en te gelasten dat overeenkomstig artikel 45 van het Statuut zal worden overgegaan tot een nieuwe bevordering per 1 oktober 1971;
- het Parlement te verwijzen in alle kosten van het geding;

subsidiar:

- hem akte te verlenen dat hij aanbiedt met alle middelen rechtens, waaronder getuigen, te bewijzen dat de procedure van artikel 45 van het Statuut niet naar behoren is gevolgd en dat in het bijzonder het onderzoek waarbij de verdiensten onderling worden vergeleken, niet gedaan is op grond van de hem betreffende beoordelingsrapporten;

Overwegende dat *verweerder* concludeert dat het den Hove behage:

- het beroep naar de vorm ontvanke-lijk te verklaren;
- de middelen ten gronde niet-ontvanke-lijk althans ongegrond te verklaren;
- verzoekers subsidiaire bewijsaanbod niet-ontvanke-lijk te verklaren;
- verzoekers vorderingen te verwerpen;
- ten aanzien van de kosten te beslissen overeenkomstig de toepasselijke bepalingen.

III — Middelen en argumen-ten van partijen

Overwegende dat de middelen en argu-menten van partijen kunnen worden sa-mengevat als volgt:

Verzoeker verklaarde dat zijn beroep op de volgende middelen steunt:

1. *Onwettigheid wegens schending van artikel 45 van het Personeelsstatuut*

Verzoeker betoogt dat, waar zijn beoor-delingsrapport niet ter beschikking stond van de administratie, het aangevallen be-sluit onrechtmatig is in verband met het in artikel 45 van het Statuut vereiste on-derzoek naar de verdiensten. Dit rapport is hem op 15 juli 1971 medegedeeld ter fine van eventuele opmerkingen.

Gezien enkele ongunstige beoordelingen van zijn werk in de samenvatting van het rapport, heeft *verzoeker* het noodzake-lijk geacht hierop grondig te antwoor-den. Daartoe heeft hij het beoordelings-rapport in handen gehouden. Op 9 au-gustus 1971, onmiddellijk na zijn vakan-tie, heeft hij om teruggave verzocht van de stukken die hij nodig had om op be-paalde uitlatingen in het rapport te kun-nen antwoorden. Bij een nota van 26 ok-tober 1971 die als bijlage bij het verzoek-schrift is gevoegd, heeft hij zijn opmer-kingen over het beoordelingsrapport ter kennis gebracht van het Hof en daarmee ook van de administratie. *Verweerder* heeft tijdens de bevorderingsprocedure om teruggave van het rapport moeten verzoeken. Uit zijn nalatigheid blijkt dat het Europese Parlement heeft gehandeld in strijd met artikel 45 en met name met de eis van een vergelijkend onderzoek naar de verdiensten van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking ko-men.

Verweerder kan met de bewering dat de secretaris-generaal het beoordelingsrap-port op 13 juli 1971 had getekend, niet staande houden dat hij het in zijn be-schouwingen heeft betrokken. Een deug-delijk vergelijkend onderzoek in de zin van artikel 45 van het Statuut is slechts mogelijk op basis van rapporten die door de betrokken ambtenaren zijn on-dertekend en van hun eventuele opmer-kingen zijn voorzien.

Verweerder merkt op dat het beoorde-lingsrapport op 15 juli 1971 aan verzoeker was toegezonden met verzoek het binnen 5 dagen te retourneren. Het rap-

port is nog steeds in handen van verzoeker. Noch verzoekers beweerde afwezigheid noch diens behoefte om op het rapport opmerkingen te maken, kunnen een dergelijke vertraging rechtvaardigen. Het feit dat hij op 19 juli 1971 bij een ter posterij te Luxemburg aangetekende brief zijn sollicitatie heeft ingediend, bewijst reeds dat hij het rapport had kunnen terugzenden vóór de vergelijking van de verdiensten der kandidaten. Bovendien kan verzoeker niet stellen dat hij dadelijk na zijn terugkeer in Luxemburg op 2 augustus 1971 — en niet op 9 augustus 1971 — zijn opmerkingen heeft geformuleerd, daar hij de nodige stappen pas op 29 september 1971 heeft gedaan en zijn opmerkingen op het beoordelingsrapport pas heeft voorgelegd in een nota van 26 oktober 1971 aan het Hof van Justitie en niet aan zijn eigen administratie. Deze handelwijze vindt haar verklaring in verzoekers oogmerk om aldus de benoemingsprocedure te doen doodlopen. Hij verkeerde in de overigens onjuiste mening dat hij de procedure zou stuiten door het beoordelingsrapport achter te houden.

Indien de administratie de rapporten niet vergelijkenderwijs heeft onderzocht, dan komt dit alleen omdat verzoeker het rapport ten onrechte heeft achtergehouden. Nu het haar onmogelijk was om de rapporten aan een dergelijk onderzoek te onderwerpen, was zij daarvan vrijgesteld.

De beoordeling van verzoeker was de administratie trouwens bekend, omdat de secretaris-generaal het rapport op 13 juli had getekend. Daarom is verzoekers stelling dat het beoordelingsrapport bij de beslissing niet in aanmerking is genomen, onjuist. Men kan de administratie niet verwijten onkundig te zijn van verzoekers opmerkingen, die pas na het betrokken besluit waren gemaakt.

2. Onvoldoende motivering

Verzoeker is van mening dat het litigieuze besluit onvoldoende met redenen is omkleed. Het behoort een verwijzing te bevatten naar de beoordelingsrapporten en naar het vergelijkend onderzoek van

de verdiensten. De enkele vermelding van artikel 45 van het Statuut is niet voldoende als bewijs dat de bepalingen van dit artikel zijn nageleefd. In casu heeft de administratie de in artikel 45 vervatte formele verplichting het besluit zodanig met redenen te omkleeden dat het op zijn wettigheid kan worden getoetst.

Verweerder betoogt dat verzoekers stelling in tegenspraak is met de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie (arrest van 6 mei 1969 in de zaak 21-68, Huybrechts tegen Commissie, Jurisprudentie 1969, blz. 85). Het bestreden besluit is deugdelijk gemotiveerd door de verwijzing naar het Statuut en met name naar artikel 45.

3. Misbruik van bevoegdheid

- a) Voorafgaande mededeling van het bestreden besluit aan het Bureau van het Parlement

Verzoeker merkt op dat het bestreden besluit niet van tevoren is medegedeeld aan het Bureau van het Parlement, zulks in strijd met het besluit van voornoemd Bureau van 12 december 1962, rev. 175/62 PE(BUR)9012, hetwelk onder de letter c) bepaalt dat het Bureau tevoren op de hoogte moet worden gesteld van de besluiten betreffende de voorziening in de posten van de categorie A. Deze onwettigheid moet tot vernietiging van het litigieuze besluit leiden. Men mag niet aannemen dat ambtenaren van de categorie LA niet behoren tot de categorie A, aangezien artikel 5, lid 2, van het Statuut bepaalt dat de ambten van vertaler en tolk zijn samengevoegd in een groep voor de talendienst die zes rangen omvat, die zijn gelijkgesteld met de rangen 3 tot en met 8 van categorie A.

Verweerder merkt op dat het Bureau van het Parlement volgens het besluit van 12 december 1962 slechts vooraf op de hoogte moet worden gesteld van besluiten ter voorziening in posten van de categorie A. Daar het bestreden besluit betrekking heeft op een benoeming in de rang LA 6, is het duidelijk dat geen voorafgaande mededeling hoeft te worden gedaan. Artikel 5 van het Sta-

tuut moet worden uitgelegd naar zijn bedoeling, namelijk om de talengroep met de rangen 3 tot en met 8 van categorie A gelijk te stellen voor wat betreft het salaris en andere geldelijke voordelen.

Bij het besluit van 12 december 1962 is voor de ambtenaren van de categorie A in de rangen 3 tot en met 7 hetzelfde tot aanstelling bevoegde gezag aangewezen als voor de ambtenaren van de talendienst tot en met de rang 6. Maar volgens dit besluit dient aan het Bureau alleen voorafgaande mededeling te worden gedaan van de besluiten ter voorziening in posten van de categorie A.

Nu de noodzaak van mededeling aan het Bureau zich in casu niet voordoet, gaat verweerder niet verder in op de vraag welke juridische consequenties zouden voortvloeien uit een eventuele inbreuk op de bepalingen van het besluit van 12 december 1962.

b) Misbruik van bevoegdheid *stricto sensu*

Verzoeker stelt dat het Parlement in strijd met de geest van artikel 4 en 7 van het Statuut heeft gehandeld door een vacature te creëren ten behoeve van een kandidaat die het Parlement openlijk wilde bevoorstellen. Mevrouw Dell'Omodarme verkrijgt namelijk voordelen die niet zijn gerechtvaardigd door het belang van de dienst.

In het optreden van het Parlement bij de benoemingsprocedure zijn tal van punten die erop wijzen dat deze procedure een tevoren uitgemaakte zaak was. Van de vacature is kennis gegeven in een tijdvak waarbij te verwachten was dat ver-

zoeker niet zou solliciteren: enerzijds omdat hij juist op 7 juli 1971, toen de kennisgeving van vacature verscheen, Luxemburg voor een vakantie in Italië had verlaten, en anderzijds omdat de administratie heel wel moest beseffen dat hij op 20 juli 1971, de sluitingsdatum voor de indiening van sollicitaties, nog steeds met vakantie zou zijn. Derhalve had althans de bekendmaking van de vacature op zijn minst iets heimelijks. Hiermede kon slechts zijn beoogd de bevordering van de betrokken ambtenares te vergemakkelijken, daar het Parlement immers al eerder een proces tegen verzoeker heeft verloren (arrest van 16 maart 1971 in de zaak 48-70, Bernardi tegen Europees Parlement, Jurisprudentie 1971, blz. 175). Daarbij ging het om de nietigverklaring van twee benoemingen ad interim van mevrouw Dell'Omodarme in de rang waartoe zij thans is bevorderd. Bij repliek geeft verzoeker nog te kennen dat met een bevorderingsbesluit op grond van een niet-ondertekend en onvolledig beoordelingsrapport zonder mededeling daarvan aan het Bureau van het Parlement, misbruik van bevoegdheid wordt gemaakt met het vermoedelijke oogmerk om de door het Hof onwettig verklaarde toestand te herstellen.

Verweerder betoogt dat reeds uit het feit dat verzoeker op 19 juli zijn sollicitatie heeft ingediend, blijkt dat hij op de hoogte was van de kennisgeving van vacature. Het Parlement verwerpt categorisch de beschuldiging dat het gepoogd heeft heimelijk tewerk te gaan. Het heeft niet de tijd noch de zin om zich met dit soort kleingeestigheden op te houden.

Ten aanzien van het recht

- 1 Overwegende dat verzoeker bij een op 8 november 1971 ter griffie gedeponeerd verzoekschrift beroep heeft ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de voorzitter van het Europese Parlement van 7 september, bekendgemaakt op 12 oktober 1971, houdende bevordering van mevrouw Dell'Omodarme tot de loopbaan van vertaler in de rang LA 6;

- 2 dat verzoeker ter ondersteuning van zijn beroep schending van de artikelen 25 en 45 van het Statuut van de ambtenaren, en van het besluit van het Bureau van het Parlement van 12 december 1962 betreffende de aanwijzing van de tot aanstelling bevoegde gezagsorganen ten gevolge op de inwerkingtreding van het Statuut van de ambtenaren, alsmede misbruik van bevoegdheid aanvoert;

Het middel schending van artikel 45 van het Statuut

- 3 Overwegende dat artikel 45 van het Statuut bepaalt dat bevordering met name geschiedt na een onderzoek waarbij de verdiensten van de ambtenaren die voor bevordering in aanmerking komen, alsmede de beoordelingsrapporten die over hen zijn uitgebracht, onderling worden vergeleken;
- 4 dat verzoeker, die naar de litigieuze bevordering had gedongen, aanvoert dat het betrokken onderzoek in casu onvolledig is geweest, daar de administratie voor wat hem betreft, niet beschikte over het in artikel 43 van het Statuut bedoelde beoordelingsrapport over het jaar 1969—1970;
- 5 dat hij immers de te zijnen aanzien voorgestelde beoordelingen die hem bij brief van 15 juli 1971 waren toegezonden, onder zich heeft gehouden ten einde zijn opmerkingen te formuleren, zodat het bevoegde gezag gedurende de voorbereiding van het besluit niet over het hem betreffende rapport beschikte;
- 6 Overwegende dat het beoordelingsvoorstel op 15 Juli 1971 aan verzoeker is toegezonden met verzoek om het na ondertekening en eventueel met zijn opmerkingen binnen vijf dagen terug te zenden;
- 7 dat verzoeker aan deze vraag geen gevolg heeft gegeven, doch bij brief van 29 september 1971 heeft verzocht om overlegging van bepaalde schrifturen, die hij nodig zou hebben om zijn opmerkingen te formuleren;
- 8 dat verzoeker het beoordelingsvoorstel en zijn opmerkingen niet aan de bevoegde administratie heeft teruggezonden, doch als bijlage heeft gevoegd bij zijn verzoekschrift tot inleiding van het onderhavige beroep van 8 november 1971;
- 9 Overwegende dat, voor zover al een beoordelingsvoorstel dat aan de belanghebbende is toegezonden om zijn handtekening en opmerkingen te bekomen, vóór het tijdstip van terugzending kan worden beschouwd als een rapport dat voorwerp kan zijn van het bij artikel 45 van het Statuut bedoelde vergelijkende onderzoek, in ieder geval uit het voorgaande volgt dat het „rapport” bij

genoemd vergelijkend onderzoek reeds daarom geen rol heeft kunnen spelen omdat verzoeker het vier maanden onder zich heeft gehouden;

- 10 dat hij onder deze omstandigheden geen onregelmatigheden kan aanvoeren, die het gevolg kunnen zijn geweest van zijn eigen gedrag;
- 11 dat het middel derhalve moet worden verworpen;

Het middel schending van artikel 25 van het Statuut

- 12 Overwegende dat artikel 25 van het Statuut bepaalt dat iedere nadelige beslissing met redenen dient te zijn omkleed;
- 13 dat verzoeker, stellende dat het besluit tot bevordering van een andere kandidaat voor hem nadelig is, beweert dat het derhalve met redenen had moeten zijn omkleed;
- 14 Overwegende dat moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit niet met redenen behoefde te worden omkleed ten aanzien van degene voor wie het bestemd was, dat wil zeggen de ambtenaar op wie de keuze is gevallen en voor wie het besluit niet nadelig kan zijn;
- 15 dat volgens artikel 45 van het Statuut het tot aanstelling bevoegde gezag niet gehouden is bevorderingsbesluiten te motiveren ten aanzien van de niet-bevorderde kandidaten, voor wie de overwegingen van een zodanige motivering overigens wellicht schadelijk zouden kunnen zijn;

Het middel schending van het besluit van het Bureau van het Parlement

- 16 Overwegende dat het besluit van 12 december 1962 met name bepaalt dat, voor de toepassing van artikel 45 van het Statuut op de ambtenaren van de categorie A tot en met de rang 7 en van de talendienst tot en met de rang 6, de voorzitter op voorstel van de secretaris-generaal de bevoegdheden uitoefent die volgens het Statuut toekomen aan het tot aanstelling bevoegde gezag;
- 17 dat volgens dezelfde bepaling in fine echter tevoren aan het Bureau mededeling moet worden gedaan van besluiten betreffende de ambten van de categorie A;

- 18 dat verzoeker, stellende dat aan het Bureau niet tevoren mededeling is gedaan van het bestreden besluit, beweert dat het deswege onwettig is;
- 19 Overwegende dat in de aangevoerde bepaling allereerst onderscheid wordt gemaakt tussen ambtenaren van de categorie A en ambtenaren van de talendienst, waaruit volgt dat het voorbehoud in fine voor besluiten betreffende ambten van de categorie A aldus moet worden uitgelegd dat het niet slaat op ambten van de talendienst;
- 20 dat het middel derhalve moet worden verworpen;

Het middel misbruik van bevoegdheid

- 21 Overwegende dat verzoeker betoogt dat bij het optreden van de administratie inzake de litigieuze bevordering de bedoeling voorzat zijn eventuele sollicitatie ter zijde te stellen;
- 22 dat hij hiertoe wijst op de omstandigheid dat de kennisgeving van vacature heeft aangehangen van 7 tot 20 juli 1971, gedurende welk tijdvak hij met vakantie was;
- 23 dat dit tijdvak met opzet was gekozen om hem te verhinderen zijn sollicitatie in te dienen;
- 24 dat overigens zowel de schrifturen, overgelegd in de schriftelijke procedure, als de ter terechtzitting door verzoeker gemaakte opmerkingen zijn gesteld in termen die een kwaadwillige houding van de administratie te zijnen aanzien en de duidelijke bedoeling om hem te benadelen veronderstellen;
- 25 Overwegende dat de kennisgeving der vacature naar behoren is bekendgemaakt;
- 26 dat, waar verzoeker op 19 juli 1971 zijn sollicitatie heeft ingediend, trouwens reeds uit de feiten blijkt, dat hij niet is benadeeld door de keuze van het tijdvak van bekendmaking;
- 27 dat voor het overige verzoekers beweringen in geen der in casu vastgestelde feiten bevestiging vinden;
- 28 dat het middel derhalve ongegrond is en het beroep moet worden verworpen;

T e n a a n z i e n v a n d e k o s t e n

- 29 Overwegende dat ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering de in het ongelijk gestelde partij in de kosten moet worden verwezen;

dat verzoeker in het ongelijk is gesteld;

dat echter ingevolge artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering de kosten, door de instelling ter zake van beroepen van ambtenaren der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste blijven;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord de pleidooien van partijen;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op het Statuut van de ambtenaren, met name de artikelen 25 en 45;

Gelet op de Protocollen betreffende het Statuut van het Hof van Justitie;

Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste Kamer),

rechtdoende:

1. **verwerpt het beroep;**
2. **verstaat dat elk der partijen haar eigen kosten zal dragen.**

Mertens de Wilmars

Donner

Monaco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op dertien juli negentienhonderdtweeënzeventig.

De Griffier

A. Van Houtte

De President van de Eerste Kamer

J. Mertens de Wilmars